

ความหลงตนและการถือตัวนำมาซึ่งการบ้าอำนาจอันเป็นอันตรายยิ่งต่อสังคม

นำเสนอเมื่อ : 24 ธ.ค. 2552

ความหลงตนและการถือตัวนำมาซึ่งการบ้าอำนาจอันเป็นอันตรายยิ่งต่อสังคม

วันจันทร์ที่ 14 กันยายน 2009 เวลา 23:39 น. ธนวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว

ความหลงตนและการถือตัวนั้น มีลักษณะสำคัญ คือให้ความสำคัญในตนเป็นใหญ่ ความถือตัวมาจากเหตุปัจจัยในตนเอง คิดเองเป็นเองแต่แสดงให้คนอื่นเห็น ความหลงตนมาจากเหตุจากคนอื่น ที่เห็นชัด คือค้ายกย่องสรรเสริญจากผู้อื่น ยกย่องมากหากเราคิดว่าเรามีอำนาจจริง จะทำให้เราเหิมเกริมในอำนาจ การบ้าอำนาจหากจะเกิดขึ้นกับเราได้นั้นอาจมีทั้งลักษณะหลงตนและการถือตัวผสมกันอยู่ เช่นถ้าเกิดจากความถือตัวเป็นการที่ตนเองสถานปนาอุปโลกน์ ว่าเรามีอำนาจ ลักษณะนี้จะเกิดขึ้นได้จากสังคมไซเบอร์ หรือเกิดกับสังคมออนไลน์อินเทอร์เน็ต ส่วนความหลงตนอาจจะมาจากการใช้ชีวิตจริงหรือโลกไซเบอร์ก็ได้

หากเราเพิ่มความเข้มข้นของการหลงตนและการถือตัวให้มากขึ้น อาจพัฒนาไปสู่ความหลงผิดคิดว่าตนเองมีอำนาจ ถือว่าเป็นอุปทานลักษณะหนึ่ง บางครั้งเมื่อเราคิดว่ามีอำนาจแล้วใช้อำนาจไปด้วยความบา เรียกว่าบาอำนาจ อาจทำให้เกิดความแค้นเคืองจากผู้ที่เราไปแสดงอำนาจบาที่ใหญ่ใส่เขา ในสังคมนอกเหนือการฆาตกรรมด้วยการขัดผลประโยชน์ เพราะผลประโยชน์ขัดกันแล้ว อีกอย่างการแค้นเคืองจากการถูกกดขี่อาจนำมาซึ่งความแค้นได้ หรือแหมแต่เราคิดว่าเรามีอำนาจ เราก็หลงอำนาจไปฆ่าผู้ที่ไม่ยอมสยบอยู่ใต้อำนาจเราได้

การแสวงหาอำนาจ จึงเท่ากับการที่เราแสวงหาการถูกฆ่าตายจากคนอื่น และเป็นการแสวงหาการฆ่าผู้อื่นให้ตายด้วยความบา ไมว่าจะฆ่าคนอื่นหรือถูกคนอื่นฆ่า ย่อมเป็นผลไม่ดีต่อตนเอง โดยธรรมชาติของผู้แสวงหาอำนาจย่อมเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์ใส่ตัว ผู้แสวงหาอำนาจแล้วอยากมีอำนาจจึงเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัวตามธรรมชาติ ผู้แสวงหาอำนาจเมื่อได้อำนาจมาแล้ว อำนาจที่ได้มาไม่ใช่อำนาจที่แท้จริง อำนาจที่มีจึงนำความทุกข์มาสู่ตนอย่างแสนสาหัส เช่นเมื่อมีอำนาจแล้วคิดจะใช้อำนาจ

ผู้ใช้อำนาจนั้นจะเป็นผู้ใช้ความรุนแรง ไม่ว่าความรุนแรงระดับอ่อน ๆ จนแทบจะรู้สึก พัฒนาระดับขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นสูงสุดคือฆ่ากันตาย

ดังนั้นผู้มีอำนาจจึงต้องฝึกใช้เมตตาให้เป็นธรรมชาติ ยิ่งเมตตาต่อผู้ใดเท่าไร สมมุติผู้หนึ่งกระทำผิดขึ้น ยิ่งเราเมตตาด้วยความบริสุทธิ์มากขึ้นเท่าไร ผลอันเป็นบาปจะตกถึงผู้กระทำผิดนั้นเร็วขึ้นเท่านั้น ยกเว้นเราจะดึงให้ส่งผลชาลงด้วยการอโหสิกรรม หากเราตอบโต้ผู้กระทำผิดด้วยการลงโทษ เท่ากับเรากับผู้ใดอำนาจก็สร้างบาปกรรมซึ่งกันและกันไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีวันจบสิ้น อาจทำให้เกิดผลเช่น ชาตินี้เรามีอำนาจใช้อำนาจบาทใหญ่ใส่เขา ชาติหน้าเรากับเขาเกิดมาอีก เขาก็จะมีอำนาจเหนือเราแล้วใช้อำนาจบาทใหญ่ตอบโต้กันไปมา มีลักษณะเหมือนผลัดกันตอยมวยแลกกันคนละหมัด สวนกันไปสวนกันมาหมัดต่อหมัดไปเรื่อย ๆ ไม่รู้จักจบสิ้น

ในทางกลับกันเมื่อเรามีอำนาจแล้วเราใช้เมตตาแทนอำนาจ อำนาจยิ่งสูงตองยิ่งตองมีเมตตายิ่งขึ้น นั้นหมายความว่าเมตตาที่เพิ่มขึ้นตองใช้ขันติที่เพิ่มขึ้นด้วย หากเมตตาของเราเป็นเมตตาที่บริสุทธิ์ยิ่ง จะทำให้ผู้ใดอำนาจอาจเปลี่ยนความคิดที่จะกระทำความผิด กลายเป็นความสำนึกผิด เกิดหิริโอตปะชชี่ในใจเขาได้ ผลนี้อาจจะเกิดขึ้นช้าหรือเกิดขึ้นเร็วก็ได้ ขึ้นอยู่กับความมีหน้าด่านของเรานั่น หากแต่เราไม่ยอมใช้ความอดทนสูงเช่นนี้ ให้เราลงมือปฏิบัติธรรมแล้วหันไปอดทนต่อแรงบีบคั้นที่จะเกิดขึ้นตามมาเมื่อเราลงมือปฏิบัติธรรม จะส่งผลต่อเราดีกว่าการที่จะทำให้เราใช้ความอดทนในการสร้างความเมตตาเพียงอย่างเดียว

การอยากมีอำนาจเป็นอีกหนึ่งเหตุผลของการต้องการให้คนอื่นยอมรับในตนเอง เพราะวัฒนธรรมไทยปลูกฝังให้ยอมรับผู้มีอำนาจอยู่แล้ว เช่นขยันหมั่นเพียรมาก ๆ เรียบจบจะได้ออกมาทำงานเป็นเจ้าคนนายคน เมื่อสังคมถูกปลูกฝังด้วยค่านิยมเช่นนี้ ทำให้เกิดการใฝ่ฝันและกระหายอำนาจเกิดขึ้น เมื่อมีอำนาจก็ใช้อำนาจไปแสวงหาทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมเช่นนี้ทำให้คุณธรรม ศีลธรรมเสื่อมลง เพราะผู้กระหายอำนาจจะดิ้นรนแสวงหาอำนาจโดยไม่สนใจว่าอำนาจที่ได้มาไปสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่นหรือไม่ เมื่อผู้แสวงหาอำนาจสร้างกรรมโดยการสร้างความเดือดร้อนโดยเจตนาเป็นเบื้องต้น ผู้มีอำนาจทุกคนที่ก่อกรรมเช่นนี้ย่อมได้รับผลวิบากบาปทันตา เช่นก่อนตายเป็นโรคป่วยทรมาณเป็นปี แล้วตายจากโลกนี้ไปด้วยความทรมาณยิ่ง

รายการหลัก

- หน้าแรก
- เกี่ยวกับสมาธิ
- เรื่องเกี่ยวกับเจตนา ส่วนที่ 1
- เรื่องเกี่ยวกับเจตนา ส่วนที่ 2
- เรื่องเกี่ยวกับเจตนา ส่วนที่ 3
- วาดูด้วยเรื่องเกี่ยวกับกรรมส่วนที่ 1
- วาดูด้วยเรื่องเกี่ยวกับกรรมส่วนที่ 2
- วาดูด้วยเรื่องเกี่ยวกับกรรมส่วนที่ 3
- เรื่องเกี่ยวกับอุปทานส่วนที่ 1
- เรื่องเกี่ยวกับอุปทานส่วนที่ 2
- เรื่องเกี่ยวกับอุปทานส่วนที่ 3
- เรื่องเกี่ยวกับอนุสัยส่วนที่ 1
- เรื่องเกี่ยวกับอนุสัยส่วนที่ 2
- เรื่องเกี่ยวกับอนุสัยส่วนที่ 3
- ทัฐิที่เป็นอันตรราย
- การสร้างบารมีในทางธรรม
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 1
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 2
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 3
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 4
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 5
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 6
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 7
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 8
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 9
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 10
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 11
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 12
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 13
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 14
- การศึกษาธรรมะให้มีประสิทธิภาพส่วนที่ 15
- การนำธรรมะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตอนที่ 1
- การนำธรรมะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตอนที่ 2
- การนำธรรมะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตอนที่ 3
 - ผู้หลงตนและผู้ถือตัวคือคนโง่
 - สร้างสามัคคีด้วยการปฏิบัติธรรม
 - เมตตาคืออาวุธที่ร้ายแรงที่สุดในพุทธศาสนา
 - ความหมายของคำว่าอวดอุตริมนุชยธรรม
 - ครูที่ดีที่สุดคือตนเอง
 - ทำไมจึงต้องศึกษาธรรมะด้วยความเข้าใจ
 - จะทำอย่างไรให้มีเวลาในการทำสมาธิให้มากที่สุด
 - เหตุที่ไซ้ศักยภาพของเราได้ไม่เต็มที่เพราะสมองไม่ว่าง
 - ความหลงตนและการถือตัวนำมาซึ่งการบ่าอำนาจอันเป็นอันตรรายยิ่งต่อสังคม
 - สูญเสียดีกว่าเสียศุนย